

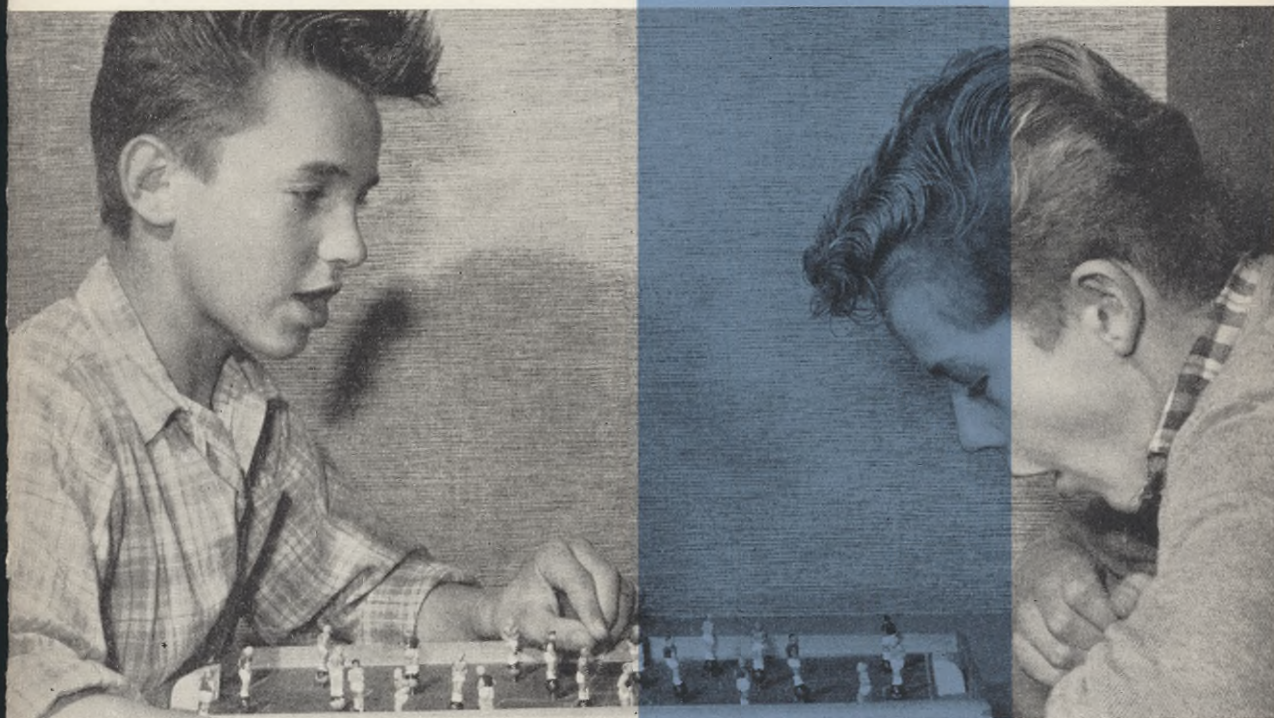
Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

vi alla

tidskrift
för
göteborgs
ungdomsledare

nummer 7
november 1962
årgång 11
pris 1:—

Denna gång får vi läsa

VI ALLA
7/1962
nov.

- "Att fostra publik" skriver Åke Edén om i detta nummer och anknyter därmed till problemet att få ungdom engagerad av teaterföreställningar. (Ni minns väl "skandalen" i fjor på en göteborgsteater med äppleskrottkastande ungdomar...?) Åke Edén är numera verksam i Göteborg efter ett par år som ungdomskonsulent i Lund.
- I en personligt färgad artikel skriver KFUM-sekreteraren i Göteborg, Carl Eric Lundgren, om demokratins problem. Han anknyter till föreningsledarens speciella problematik att leva som han lär, d.v.s. verka i den sanna demokratins anda. Vi hade tänkt låta artikeln bli upptakten till en pigg och livgivande diskussion i Vi Allas kommande nr. Vad sägs?
- Vi allas flygande reporter har hittat en intressant 13-åring — i jobb vid fritidsbyråns dupliceringsapparat (ja, den där vi lånar ut till föreningarna...) Pojken tillhör FN:s skolförening och är redan nu en mycket aktiv herre. Läs och begrunda!
- Barnavårdsnämnden i Göteborg gör ett skarpt uttalande om socionomutredningens glömska att inte ta upp den mycket viktiga frågan om en kvalificerad ungdomsledarutbildning.
- Bilduppslaget handlar om — ja, se och läs själv. Ledaren behandlar Härskogen — ett kapitel nödvändig kursplats för ungdomsledarkurser och friluftsliv. Redaktören har fått en påminnelse om den organisation han en gång tillhörde. Associationer föddes...

VI ALLA

Tidskrift för Göteborgs ungdomsledare

Fritidsbyrån, Föreningsgat. 13, Göteborg C. Tel. 20 09 20

Härskogen än en gång

Härskogens friluftsgård är nu 20 år gammal. Den tillkom under de år, då friluftsliv och vandringar intresserade folk mera än nu och bilen ännu inte hade gjort sitt definitiva segertåg genom landet.

Göteborgaren i allmänhet är knappast metveten om vilka utomordentliga möjligheter han har i Delsjöreservatet, Vättlefjäll, Hindås och Härskogenområdet. Måhända beror det delvis på, att propagandan från berörda organisationer, som arbetar för utfärder, vandringar och friskt skogsliv, har varit för dålig och de lockande arrangemangen för lite attraherande. För många familjer hägrar målet att äga en egen sportstuga och intresset knytes därför till dylika projekt. Havet och kustbandet står då som nummer ett på önskelistan ifråga om plats för stugan. För friluftslivet i inlandet har intresset inte varit lika helhjärtat.

Härskogenanläggningen är värd ett särskilt kapitel. Alla besökare prisar det natursköna läget och den relativt orörda naturen. Kanske har detta sistnämnda bl.a. berott på att friluftsgården är relativt svårtillgänglig, vägarna är dåliga och från Hindåshållet kan man nå Härskogen endast genom vandringsleder.

Härskogens friluftsgård har varit svårt att få räntabel. Detta oaktat att staden har tillskjutit ganska stora belopp för gårdens drift och skötsel, när huvudintressenten från början, Skidfrämjandet, inte själv orkade med att driva anläggningen. Beläggningen av gäster under veckodagarna har varit för låg, medan man under lördagar—söndagar haft ganska välbesökt. Trots diverse upprustningar och engagemang från Korpens och speciellt Skidfrämjandets sida har de ekonomiska resultaten varit blygsamma. Det går inte att driva en dylik anläggning med enbart veckoslutsbesökare.

En av orsakerna till gårdens finansiellt problematiska situation — och den kanske väsentligaste — är att friluftsgården inte

kan ge gästande kurser och klubbar den service, som dagens föreningsliv kräver. Vägfrågan måste lösas. Parkeringsplatserna är otillräckliga, idrottsplats eller träningsplan måste iordningställas, badanläggning och bastu behöver upprustas och sist men icke minst: anordningar för kursverksamhet, d.v.s. samlingsal och klubbрум, saknas helt. Därtill kommer att gården haft stora problem med att få föreståndare genom att familjebostad för denne saknas.

En radikal upprustning av friluftsgården är således av nöden påkallad. Redan för ett par år sedan påpekade undertecknaren av de här raderna det angelägna i att gården får en föreningsvänlig karaktär. Den nuvarande driftstyrelsen för anläggningen är fullt medveten om detta och har nu bl.a. låtit göra upp en generalplan för planering av hela området. Föreståndarbostaden håller f.n. på att iordningställas och en del övriga, tilltalande projekt är igång.

Glädjande nog har besöksiffrorna den gångna säsongen också varit högre än något år tidigare, kanske beroende på att man har lyckats få tag i en föreståndare, som verkar att med stor nit och stor iver gå in för sin uppgift.

Härskogen kan bli ett verkligt utflykts- och kurseldorado för göteborgarna och deras organisationer. Anläggningen behövs. En stad som Göteborg med över 400.000 invånare har råd att satsa på både Hindås och Härskogen i synnerhet som staden har förmånen att ha de båda anläggningarna i

VI ALLA

kostar sex kronor under nästa år. Prenumeration kan redan nu göras och bäst sker det genom att sätta in beloppet på postgiro 49118. Sex kronor alltså för åtta nummer Vi Alla-läsning!

Omslagsbilden

visar upp en sysselsättning, som vi känner igen från både hem, klubb och ungdomsgård. Att finna fängslande, roande och på lång sikt engagerande och hållbara spel är ett önskemål från varje ungdomsgårdsföreståndare och föreningsledare med öppet ungdomsarbete på sitt program. På omslagsbilden ser vi en typ av spel, kanske har Ni i er verksamhet en del andra, som Ni har god eller mindre god erfarenhet av. Vi har en känsla av att det är mycket svårt att finna sällskapsspel som uppfyller alla de krav som ställts här ovan.

Skulle vi möjligen kunna få hjälp av läsekretsen? Om Ni har ett tips om bra sällskapsspel att ge, skriv gärna till tidningens redaktion och vill Ni eventuellt skicka med en bild eller broschyr av spelet, så gärna det!

Eventuella tips, som är så bra att de kan förmedlas till andra ungdomsledare, belönas genom redaktionens försorg.

Kom igen bara . . .

Föreningsvänlighet

— Jag hoppas på en fritidsbyrå av föreningsvänligt slag — sa en av föreningsledarna på fritidsbyråns instruktörskonferens härförleden.

Vi talade om fritidsbyråns förestående förflyttning till Mässhuset (flyttningen sker omkring nyår).

Visst vill fritidsbyrån bli ännu mera föreningsvänlig, men en fullödig service kräver personal, pengar och goda möjligheter överhuvudtaget. Kan vi räkna med välviljig behandling av barnavårdsnämndens förslag om ny organisation av fritidsbyrån så skall föreningsvänligheten också bli bättre . . .

storslagen natur på rimligt avstånd från sin stadskärna.

Ett gott råd till både enskilda föreningar och myndigheter: Satsa på Härskogen!

K. A.

Fritidsfostran

Flera tidskrifter, däribland ett par som sysslar med turism och friluftsliv, har slagit larm på allvar då det gäller nedskräpningen. Våra rastplatser har snart blivit en enda stor papperskorg, där folk slänger snart sagt allt, från tablettaskar till skrotbilar, säger en tidning.

Lortsverige existerar ännu idag, utbrister en annan tidning och konstaterar att sommaren 1962 slagit alla tidigare nedskräpningsrekord.

Det är en lika otrolig som allvarligt bekymmersam utveckling vi synes gå till mötes — om vi inte förmår hejda utvecklingen. Kanske lösningen på det här problemet ligger i att ungdoms- och fritidsfrågorna uppmärksammas mera i framtiden av enskilda kommuner och stat än hittills. Genom en planlagd fritids- och friluftsfosttran kan man kanske vänta sig mindre lortmänniskor i nästa körkortsgeneration ännu.

En fördel med en sådan metod — framför lagstiftningsåtgärder — är att den är klart positiv.

Och därför mera tilltalande.

4 M

heter den stort upplagda kampanjen, som handlar om Människan-Maskinen-Miljön-Motionen. Initiativtagare är Folksamshälsovård, som fått stöd av arbetsmarknadsorganisationerna. Målsättningen är att man vill tränga in i arbetsmiljöproblemen och finna vägar till större trivsel och hälsa.

Vi gissar att det där med motionen blir svårt att få bukt med. Med sitt krampaktiga grepp om bilratten blir det inte lätt att få loss herr Svensson. Han stressar gärna hur mycket som helst i övrigt för att få lyssna till det himmelska ljud som han får ut av motorsurret. Även när han sitter i bilköer . . .

Undras om vi inte får börja med unge Svensson. Han med moped. Ännu så länge är han ju inte rädd för frisk luft . . .

Vad är egentligen demokrati?

KFUM-sekreteraren Carl-Eric Lundgren penetrerar här på ett personligt och engagerat sätt en del synpunkter på demokratins problem och frågar bl.a. "sätter vi alltid människan före saken?"

Kampen i världen idag gäller till väsentlig del de demokratiska värdenas vara eller icke vara.

Som statsform har demokratin sina första rötter i det antika Grekland. Ordet demokrati betyder ursprungligen att folket styr och bestämmer i eget land. Trots att Aten blev en inspirationskälla för Västerlandet ända in i vår tid nådde man dock aldrig fram till ett helt förverkligande av demokratins ideal. *Aktningen för människovärdet* blev inte tillräckligt djupt förankrat i grekiskt medvetande. Kroppsarbetarna kom i antiken aldrig att åtnjuta full aktning, den stora mängden av dem var slavar. Och kvinnorna i Aten förde en haremsliknande tillvaro. Deras inflytande och bildning var lika med noll.

Det var först genom kristendomen som den egentliga grundvalen för en demokratisk utveckling lades. Genom kristendomen fick *människovärdet* sin hela och djupa motivering. Kristus vände sig till både de brottsliga och de hyggliga, till både de sjuka och de friska, till både penningstarka och fattiga. Och till både män och kvinnor — vilket var revolutionerande för den tidens uppfattning. — Men dessa grundtankar var så radikala, att de fick mycket svårt att tränga fram. De har århundrade efter århundrade fått kämpa hårt mot materialism, själviskhet och maktlystnad — även inom kyrkan tyvärr.

Den västerländska kulturen har ändock omformats: Slaveriet har avskaffats — kroppsarbetet har kommit ill heders — våldet har brännmärkts — barnamord blev räknat som brott — kvinnan blev rättssubjekt, d.v.s. själv juridiskt ansvarig för sina handlingar — sjukvård — socialvård — undervisning . . .

Det skulle vara intressant, men i detta sammanhang bli alltför långt, att försöka göra en översikt av den demokratiska ut-

vecklingen i Sverige. Så mycket är dock klart att vårt land har rönt djupt inflytande av kristendomens broderskapstankar.

I dagens situation är det intressantare — och väsentligare! — att diskutera demokratins innehållssida.

Från statsrättsvetenskapligt håll tror jag man framhåller, att termen demokrati inte säger något om styrelsens *innehåll och anda* utan bara om dess form. Demokrati är en politisk metod där folkviljan faller avgörandet genom majoritetsbeslut — och ingenting mer.

Men i en tid som vår, då "innehåll och anda" tenderar att uttunnas, är det mera angeläget att diskutera innehållssidan än den formella sidan.

Det talas t.ex. ofta om ekonomisk demokrati i motsats till politisk. Den ekonomiska friheten — den som garanterar arbetarna ökat välstånd — är den väsentliga, säger kommunisterna. Men detta är ju en sammanblandning av begreppen. Orden välstånd och frihet sammanblandas. Båda betecknar ju ytterligt värdefulla ting. Men de är inte samma sak. Även boskap har rätt till goda materiella villkor. Fångenskap kan förenas med välstånd.

Men naturligtvis ligger det en stor sanning i påståendet, att välståndet har betydelse för friheten. Människor som saknar arbete, ägodelar, utbildning har givetvis svårigheter att vara med och bestämma över samhällets öden som jämbördiga medborgare. — Därför började också arbetarna i arbetarrörelsens begynnelse att organisera sig och gick till kamp för frihet, bröd och rättvisa under parollen: "Människovärdet vi fordra tillbaka." Man menade, att var och en har rätt till frihet, lycka och medinflytande i samhället.

Här delade sig emellertid arbetarrörelsen, och mänskligheten gick två helt motsatta vägar: öst och väst. — Väst står fast på

rättssamhällets grund och vill endast vinna seger med lagens hjälp. Den yttersta drivkraften är respekten för *människovärdet*. — Öst sopar undan den kristna religionen och etiken, och humanismen!, och proklamerar klasskamp och proletariats diktatur.

Två citat belyser vad det är fråga om. Först ett uttalande av Hjalmar Branting (i ett tal om arbetarnas krav på rösträtten 1902): "Det är icke någon mot samhället fientlig klassrörelse, som här rest huvudet. Det går vid sidan av arbetarklassens berättigade krav att föra fram sina synpunkter i samhället en strömning, att de vilja bli upptagna såsom medborgare i detta fosterland, som de känna med sig att de också höra till och som nyss lagt på dem hårda och tunga krav, vilka de icke skola svika, när nödens stund måhända kommer". — Och så ett Lenin-citat: "Vi påstår, att vår moral är helt och hållet underordnad den proletära klasskampens intressen. — För kommunisten består moralen uteslutande i en fast och samordnad disciplin och i massans medvetna kamp mot utsugarna."

Under de årtionden som gått sedan 1900-talets början har det svenska samhället omformats i riktning mot större demokrati — eller rättare: i enlighet med de bakom den politiska demokratin liggande idéerna om människovärden, frihet och broderskap. Grundtanken är: vi har alla ansvar för varann, varje människa har sitt värde. Tonvikten ligger mer på solidariteten än på friheten. Men både friheten och solidariteten är samma andas barn. Det går inte att hävda människovärde utan broderskap eller broderskap utan människovärde.

Ett land som vill förbättra en demokrati måste uppfostra barnen och ungdomen till demokratiska människor. Och här kommer vi som föräldrar, lärare och föreningsledare intensivt in i bilden.

Det gäller att fostra fram människor med personlig självständighet och initiativ, inte soldater som bara lyder. Det gäller samarbete inte vild frihet. Det gäller ansvar och hänsyn. Det gäller att lära de starka ett ledarskap, som inspirerar, inte undertrycker. Det gäller att så snart som

möjligt ersätta lydnad för yttre auktoritet — även om sådan ibland är ett nödvändigt ont — med eget omdöme och känsla för vad som är rätt och orätt, sant och osant. Det gäller att fostra fram medmänniskor, inte motmänniskor.

Föreningen kallas ibland "det andra hemmet". Hemmet är det minsta samhället. Hemmet är en utmärkt plantskola för demokrati. I ett hem, när det är riktigt, respekteras människovärdet. Alla åtnjuter samma omsorg och kärlek, antingen de är sjuka eller friska, barn eller vuxna, begåvade eller obegåvade. Alla hjälper frivilligt till. Alla får vad de behöver så länge tillgångarna räcker. Alla törs säga sin mening. — Och å andra sidan: Hemmets gemenskap klagör även att ju mer frihet som ges, desto större måste ansvarskänslan vara. Om var och en t.ex. utnyttjar sin frihet för att komma för sent till middagen så förstör man trivseln för varandra — eller om alla smiter från disken så blir det ju inte diskat. Ingen har alltså frihet att göra vad han vill, ty omedelbart inkräktar det på andras frihet!

Om föreningarna ska ha rätt att bära hedersnamnet "det andra hemmet" måste alltså vi som föreningsledare fostra oss själva och andra till övertygelse om att en demokrati inte bara är en rad fristående själviska individer, som bara önskar frihet. Demokrati är samhörighet och vilja att hjälpa varandra. Demokrati är frihetsbegränsning utan tvång.

Det går en direkt linje från vårt enskilda handlande till kampen för demokratin. Därför, till sist, några mycket närgångna frågor till oss som föreningsledare, till oss som ledare av människor: Är jag diktator i något sammanhang? Sätter jag alltid människan före saken? Är jag alltid lika rädd om andras frihet som om min egen? Tar jag det ansvar jag borde? Vilket sätter jag främst: sanningen eller framgången?

Vår demokrati är inte någonting, som är färdigt eller slutligt genomfört, utan något som vi dagligen bygger vidare på och förbättrar — eller undergräver och förstör.

Rätt svar å uppgift sid 12:
Mercedes, Renault, Austin.

Unga FN-ister i gamla Haga

Lars Carlsson, aktiv medarbetare på fritidsbyrån — alltid med reportageblock i byxfickan — fann härförleden ett intressant interjuobjekt helt nära sitt arbetsrum.

13 år gammal, vice ordförande i en förening med 150 medlemmar och ett utpräglat intresse för internationella frågor. På så sätt kan man presentera Miki Agerberg, som Vi alla stötte ihop med vid en stencilapparat på Fritidsbyrån för en tid sedan.

Piggögde Miki kunde berätta att hans stora passion är Skolungdomens FN-förening, där han tillsammans med sina kamrater arbetar för att sprida information och kunskap om FN:s arbete och om övriga internationella problem. Och nog har man lyckats.

Klubbrum i Haga

Föreningen har inte existerat mer än i 1 år men ändå har man hunnit skaffa sig eget "FN--palats" inrymt i ett rum och kök på Husargatan 39 snett över gården, dit de entusiastiska internationalisterna hastar varje eftermiddag för att i teori och praktik förverkliga sin målsättning.

— Vi är ännu inte klara med inredningen av våra lokaler, men det är inget hinder för arbetet i våra två studiecirklar "Afrika fritt" och "Föreningskunskap", säger Miki. Mellan målarpytsar och tapetrullar träffas de sällan skolkande 50 cirklisterna för att fördjupa sig i respektive ämne.

FN-entusiasten Miki Agerberg, 13, diskuterar ett aktuellt problem med ordf. i FN:s skolförening i Göteborg, Leif Magnusson, 18.

Rekordung medlem

När man inte fördjupar sig har man kul tillsammans med de andra medlemmarna i föreningen som består av lika delar pojkar och flickor. Medelåldern är 16 år och yngste medlemmen är bara 1 år och 2 månader! Ingen förgubbnings här, inte!

— Det blir tid över till annan verksamhet också. Förra året hann vi med 8 offentliga möten, som alla var välbesökta. Dessutom bedriver vi propaganda i skolorna. På FN-dagen höll vi anföranden i skolorna runt om i stan. Det var glädjande att se hur stort intresset är bland våra jämnåriga.

För att fullständiga bilden av den expanderande unggruppen bör tilläggas att man ger ut en stencilrad tidning, som man hoppas att snart kunna trycka "på riktigt". I den förhoppningen instämmer Vi alla, som också önskar lycka till i det fortsatta arbetet.

Marinex

Göran Andersson

MARSTRAND

Tel. (0303) 600 55 - (031) 13 05 21

Båtbyggeri - Masttillverkning - Segel

SPECIALITET: OK och Optimistjollar

Order f. n. Barnavårdsnämnden i Göteborg,
Vänersborg och Marstrand

*Ungdomar vid Atelier-Teatern
spelar för en publik av ungdom*

Att fostra en publik

av Åke Edén

"Det hjälper föga att skälla en omogen publik för lymlar och buselement. Ungdomen måste få en chans att bekanta sig med teatern och i synnerhet scenens miljö, vi måste bredda möjligheterna för dem att på ett praktiskt sätt lära sig uppleva teater". Så pläderar Åke Edén, tidigare ungdomskonsulent i Lund, numera verksam inom förebyggande ungdomsarbetet i Göteborg, i en positiv artikel om sättet att lära ungdom förstå genom — förståelse . . .

En teaterpublik består vanligen av en hop människor som samlats, inte så mycket för att söka en estetisk upplevelse, som för att finna förströelse. Den väntar sig att man skall berätta något för den, på samma sätt som barnet väntar på att få höra en saga. Den är vanligen beredd att möta berättaren-aktören på halva vägen. Men — samtidigt — vill den, likt barnet, identifiera sig med berättelsens gestalter, glädjas åt det tilltalande i deras karaktär och handlingssätt och harmas över det mindre tilltalande.

Normalt identifierar sig den manliga publiken med hjälten och den kvinnliga med hjältinnan. Åskådaren ser på Julia med Romeos ögon. Skulle nu inte Julia motsvara åskådaren-Romeos anspråk på hjältinnan i olika avseenden, råkar han i identifikationskonflikt och resultatet blir att han irriteras. Identifikationen bryts, han tycker att skådespelaren tolkar sin roll fel, att regin är dålig, att hela föreställningen haltar.

Den primitivare publiken har svårt att skilja skådespelarens personlighet från roll-personligheten. Från publik av den kategorien har det hänt att dramats bov i det civila erhållit hotelse- och skällbrev, vid ett tillfälle har t.o.m. inträffat att en åskådare skjutit ned en skådespelare på scenen. Det

är också sådana fall liksom fall av identifikationskonflikt som kan ge anledning till publikreaktioner i form av ägg- och tomatkastning.

När man berättar sagor för barn, brukar man först söka bedömma om barnet är moget för just den typ av saga man tänker berätta. Motsvarar inte sagan barnets mogenhetsgrad är det ingen idé att försöka sig på den. Den kan inte fångsla åhöraren. Den ger ingen möjlighet till identifikation, engagemanget uteblir. På samma sätt reagerar en teaterpublik. Den vuxne får tid att känna efter att han är trött och passar på att slumra till, medan den unge, som har större energiresurser, söker att finna andra möjligheter till förströelse som t.ex. genom att bombardera skådespelarna med det ena eller andra under spelets gång. Detta har praktiserats vid skolteaterföreställningar i både Göteborg och Malmö.

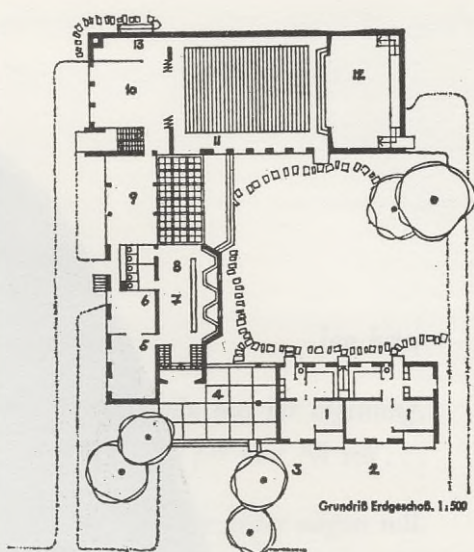
Det hjälper föga att skälla en omogen publik för lymlar och buselement. Det hjälper heller inte så mycket att, som en insändare föreslog, "plocka upp de oroliga elementen på scenen för att med några egna spontana stickrepliker låta dem delta i det skapande sceniska arbetet". I detta förslag ligger det dock någonting att ta fasta på. Låt dem få en chans att kliva

upp på scenen, men inte under pågående föreställning. Finner man teaterns miljö främmande, blir den inte mindre främmande för att man får kliva in i en annan ännu mer främmande miljö — scenens.

Det är endast ett litet fåtal av de svenska ungdomarna som fått en chans att bekanta sig med teaterns och synnerhet scenens miljö. Det är också mycket få ungdomar som fått lära sig något om dramatik och dramatisk framställning. Därför är det av vikt att man söker bredda möjligheterna för dem att på ett praktiskt sätt lära sig uppleva teater. De måste få se en teater som spelar på ett för dem engagerande sätt, som ger dem möjligheter till identifikation. Det är svårare för barn och ungdom att identifiera sig med vuxna aktörer än med jämnåriga. Därför är det lämpligt att i barn- och ungdomsteatern ungdom spelar för ungdom. På så sätt får ungdomarna lära sig inte bara att arbeta på en scen, utan även att förstå vad man vill meddela från scenen. Man fostrar en publik.

För att kunna åstadkomma en sådan publikfostran behövs scener för barnen och ungdomarna att arbeta på och teatersalonger för den unga publiken. Någon risk för att publiken skulle utebli föreligger inte. Det har jag sett vid föreställningar av Stockholms stads barnteaterverksamhet. Det är snarare risk att man underdimensionerar teatersalongen, så man tvingas ställa in extra stolar på ett sätt som scen och salong aldrig beräknats för, vilket är mindre lyckligt då det skapar extra scen-tekniska problem.

Inte minst i publikfostrande syfte skulle det vara välkommet om man vid nyprojektering av ungdomsgårdar planerade i alla avseenden ordentligt tilltagna lokaler för barn- och ungdomsteater. Många gamla lokaler skulle med god vilja och ekonomiska medel kunna ändras så att de även kunde användas för denna verksamhet. Teaterlokaler kan med fördel inrymmas i källarplanen. I "Arbeitskreis der Leiter des Landesarbeitsgemeinschaften für kulturelle Jugendpflege in Nordrhein-Westfalen" betonar man i sin fastställda "Landesjugendplan", att teaterutrymmet är av allra största betydelse vid planerandet av

Ill. ur "Fest und Feiernräume der Jugend"
Lägg märke till gårdens stora teaterlokal.

ungdomsgårdar. Där är en ordentligt tilltagen teaterlokal lika outhärlig som ungdomskaféet vid våra gårdar. Den mycket stora salongen har flera motiveringar. Tyskarna arbetar ofta med mycket stora grupper och begränsar sig inte bara till scenen som spelplats utan arbetar över hela teatertrummet. Det är synd att vi i Sverige har så små möjligheter (både då det gäller lokaler och ledare) att försöka pröva den tyska metodiken.

Tyskarna har funnit en väg att fostra en god publik av sin ungdom, vi har börjat få upp ögonen för att vi här har en uppgift att fylla. Det är dock nödvändigt att vi får hjälp av den professionella teatern. När man begär att den ungdomliga publiken skall ha förståelse för teatern måste man rimligen också kunna begära att teatern försöker förstå sin publik, även den ouppfostrade och dess primitiva reaktioner. Det är värmande att läsa teaterchefens vid Malmö stadsteater ord, yttrade trots bombardemang: "Den ljusnande framtiden för oss på teatrarna det är ungdomen, den ungdom som ännu är så ung att bekvämligheten inte hindrar den att slita sig hemifrån från tofflor och TV; den ungdom som inte hunnit bli så gammal att

Forts. på sid. 18

sökare

Jag heter

— ja, det kvittar förresten. Kalla mej för ingenting,
eller för vad Ni vill . . .

— Vad jag är? — ja, det spelar inte heller någon roll.
Jag är ingenting. En nolla.
Det finns förresten ganska många sådana som jag.
Intetsägande. Grå. Besvärlig.

Ingen bryr sej om oss, utom då vi är i vägen.
Då skriker man åt oss och ryter sig röda i ansiktet.
Ingen har emellertid tid med oss. Vi är hinder.
Vi befinner oss utanför . . .

— Var vi är? Överallt och ingenstans.
Säkrast träffar Ni emellertid mej och alla de andra
geléklumparna på häng-och-ha-tråkigt-stället.
Coca-cola och en bulle, fy . . .

— Vi kommer punktligt till vår samlingsplats varje kväll,
ty även geléklumpar behöver en gemenskap med någon.
Vi finner visserligen, bara rök, smuts och
meningslöshet — och tristess. Men vi söker i alla fall.

— Egentligen är det lika gott åt oss.
Geléklumparna har varit dumma nog att födas
på fel plats av fel föräldrar.

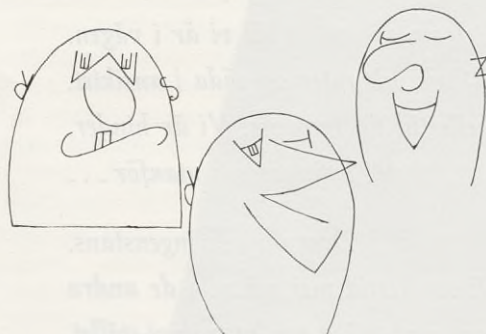
— Så dum man kan vara, att inte begripa bättre!

Vilka bilar

hade tecknaren gömt i sina gubbar, frågade vi förra gången och gav därmed tips till ungdomsledare i vår läsekrets. Intresset var tydligen stort — att döma av läsekretsens reaktioner och därför fortsätter vi även denna gång med några hiskliga konterfej. Ta således reda på vilka bokstäver som döljer sig i teckningarna, placera om bokstäverna i rätt ordningsföljd — och Du finner tre ganska kända bilmärken representerade ett i varje gubbe.

Skulle det ändå vara för svårt, så går det bra att få hjälp med lösningen. På sid. 6 återfinnes svaren.

P.S. Glöm inte att lancera en aktivitetstävling i klubben vid nästa träff. Utveckla den här idén med bilgubbarna. Med fantasins hjälp så . . .

Vi Alla

måste höja prenumerationspriset nästa år — det är dessvärre en tvingande nödvändighet säger vår finansielle expert. Vi lovar emellertid en högklassig tidning nästa år — och 6: — är ju egentligen ett billigt pris för så mycket läsvärt. Inte sant? Ni kan prenumerera redan nu för nästa år.

Postgiro 4 9 1 1 8.

Majornas ungdomsgård

är nu ordentligt invigd och det skedde den 7 november samtidigt med att den vägg-i-vägg-liggande Majgården också presenterades för en skara inbjudna. Invigningstalare var stadssekreterare Bertil Tholin som i en exposé berörde hur utvecklingen gestaltat sig ifråga om samlingslokaler och ungdomsgårdar. Hr Tholin betonade nödvändigheten av samhällets stöd då det gäller att anskaffa gemensamhetslokaler men framhöll också att utan de levande människorna och deras insatser för vuxna och unga blir även mycket moderna och ändamålsenliga lokaler själlösa.

Samlingslokalstyrelsen och barnavårdsnämnden hade slagit sig samman om invigningen och den förstnämnda styrelsens ordförande, Elmer Granath, kunde hälsa ett hundratal gäster välkomna, däribland representanter för stadsfullmäktige, stadskollegiet, stadsdelens föreningar, polis, kyrka, press m.fl.

En tydligen uppskattad programpunkt var en presentation av ungdomsgårdens verksamhetsformer, ett femtontal ungdomar medverkade och visade under stor uppskattning från publikens sida vad man sysslar med på ungdomsgården.

Efter rundvisning av lokalerna — det var full verksamhet i ungdomsgården — och följande kaffeparty, kunde barnavårdsdirektör Wickberg i ett anförande understryka det förebyggande ungdomsarbets betydelse för storstadens barn och ungdom. Hr Wickberg berättade bl.a. hur man i Göteborg från barnavårdsnämndens sida alltmer differentierat verksamheten bland ungdom och hur man idag har en mycket smidig och anpassbar metodik i sitt arbete.

Kvällens "knorr på svansen" var ett Taube-program, som sammanstälts av Majornas ungdomsgårds Alice Rörberg och hon hade också regisserat medlemmarna i Majorna-gänget — ett teatergäng — till storstilade prestationer. Jättevarma applåder i salen — och därefter kunde de båda föreståndarna för Majornas ungdomsgård och Majgården dra en lättnadens suck efter en jobbig dag. Eller hur, Edvin Olsson och Erik Klefbäck?

Kritik mot socionom- utbildningsförslag

"Socionomutbildningen" heter ett nyligen avgivet statligt betänkande (S.O.U. 1962:43), som har socionomutbildningskommittén till förälder. Barnavårdsnämnden i Göteborg är starkt kritisk mot att kommittén — oaktat givna direktiv — inte tagit upp frågan om kvalificerad ungdomsledarutbildning.

I direktiven för kommittén har chefen för ecklesiastikdepartementet bl.a. berört frågan om en till socialinstitutens förlagd kvalificerad ungdomsledarutbildning. Statsrådet har därvid erinrat om ett av skolöverstyrelsens planeringskommitté framlagt förslag om kvalificerad ungdomsledarutbildning, förlagd till socialinstitutet. Betänkandet innefattar icke något förslag i detta hänseende. Det hade varit tacknämligt om kommittén också lagit upp detta spörsmål till behandling och framlagt förslag till utbildning eller anvisat andra utvägar för att täcka denna brist i utbildningen här i landet. Det må erinras om att i Finland är ungdomsledareutbildningen knuten till socialhögskolan. Att ungdomsledareutbildningen helt lämnas utan avseende i betänkandet är så mycket mer anmärkningsvärt som bristen på lämpliga och kvalificerade ungdomsledare under en lång räkka år gjort sig synnerligen kännbar och vållat det betydelsefulla förebyggande arbetsområdet stora svårigheter och utgjort ett stort hinder för en effektiv förebyggande verksamhet bland ungdom. Behovet av en utvidgad sådan verksamhet har de senaste åren blivit alltmer trängande beroende på bl.a. de växande ungdomskullarna. Behovet är särskilt märkbart i storstäderna och den stigande ungdomsbrottsligheten utgör en allvarlig påminnelse om, att det förebyggande arbetet bland ungdomen bör utbyggas och effektiviseras. I detta sammanhang må erinras om att bestämmelsen i den nya barnavårdslagen angående den allmänt förebyggande barn- och ungdomsvården givits en tvingande utformning. Lagtextens innebörd är, att den allmänt förebyggande barn- och ungdomsvården numera är en obligatorisk uppgift för kommunerna. Det måste starkt beklagas, att kommittén i detta sammanhang icke beaktat utbildningsbehovet för ungdomsledare, vilket för storstädernas barnavårdsnämnder under många år tett sig lika angeläget som behovet av en utbyggd och effektivare socionomutbildning.

Om icke förslag till ungdomsledareutbildning kan framläggas i samband med nu före-

Nordisk Ungdomsledarkurs

Föreningen Nordens ungdomsrepresentantskap inbjuder till en nordisk ungdomsledarkurs i Storlien. Kursen syftar till att ge deltagarna en orientering om det nordiska samarbetet inom olika områden av samhällslivet och bereda deltagarna tillfälle att föra fram egna synpunkter och få dem diskuterade. Programmet omfattar även föredrag och diskussioner om aktuella ungdomsfrågor och det personliga umgänget under kursen ger goda möjligheter till utbyte av erfarenheter.

Ämnen för föredrag, diskussioner och grupparbete:

Aktuella ungdomsfrågor i de nordiska länderna. Ungdomens insatser för nordiskt samarbete. De nordiska ländernas bidrag till internationellt samförstånd. Norden och europamarknaden. Nordiskt kulturellt och socialt samarbete. Presentation av moderna nordiska författare.

Föreläggning: Kursen är förlagd på Skidfrämjandets anläggning Högfjället i Storlien. Storlien är beläget i västra Jämlands fjälltrakter på gränsen till Norge och är en av Sveriges mest besökta turistorter.

Sport och friluftsliv: I programmet har lämnats utrymme för skidåkning och turisthotellens färdledare och skidlärare står till kursens förfogande. Det finns även möjligheter att delta i en skidskola.

Deltaföreläsare: Ungdomsledare och annan för nordiskt samarbete intresserad ungdom över 18 år.

Kursavgift: Avgiften är kr 150:—, i vilken ingår kost och logi under kursen.

Anmälan: Den som önskar delta i kursen bör sända anmälan till Föreningen Norden i Sverige, Vasagatan 52, Stockholm C. I grannländerna sändes anmälan till resp. Föreningen Pohjola-Norden, Sandvikskajen 15 A 8 Helsingfors, Föreningen Norden, Malmögade 3, Köbenhavn Ö, Föreningen Norden, Colbjørnsensgate 2, Oslo. Anmälan bör innehålla uppgift om namn, ålder och adress. Anmälnings-tiden utgår den 15 december.

slagen omläggning av socionomutbildningen, bör detta spörsmål omedelbart tagas upp till särskild utredning, innefattande förslag till utbildningsplan för denna kategori socialarbetare.

Ny ungdomsinstruktör i Göteborg – Ingela Ericsson

Ny ungdomsinstruktör i Göteborgs Unga Örnar är från och med den 1 november fröken *Ingela Ericsson*. Hon har anställts som bitr. instruktör och kommer i huvudsak att syssla med de ungdomsavdelningar som redan igångsatts och skall följa upp deras arbete.

Utöver denna instruktör kommer man snart att anställa ytterligare en, vars arbetsuppgifter kommer att bestå i nyskapande arbete i nya stadsdelar.

Ingela Ericsson är 19 år och har tidigare varit medlem i Unga Örnar och har under ett par år arbetat inom SSU, varit distriktssekreterare samt ordförande i Backaklubben.

Vi alla ber att få föreställa den unga damen och önskar lycka till i det kommande arbetet.

Forts. fr. sid. 15

Och nu — när förutsättningarna är av sådant slag som de gamla entusiasterna inte ens vågade drömma om — går det inte att få tag på nya ledare. Klubben har tynat bort.

Skidklubbens årsmöte kom fram till samma negativa resultat. Trots att klubben har fostrat en av världens bästa skinnare (Ivar Nilsson, som började som skidåkare i Skidklubben) och att det nuvarande verksamhetsprogrammet mycket väl kunde kombineras med skinning måste årsmötet — förståndigt nog — avböja förslaget.

Motiveringen till bordläggningen av frågan var given på förhand — det finns inga ledare. *Signaturen Bo i Göteborgs Handels- och Sjöfarts-Tidning den 2/11 1962.*

Tolereds ungdomsråd

Vid sin sammankomst den 10 september på Bjurslättis ungdomsgård beslöt Tolereds ungdomsråd

- att den sedvanliga ledarsamlingen för inom rektorsdistriktet verksamma ungdomsföreningar skulle ske den 14/10 och då skulle Ungdomsberedningens betänkande diskuteras.
- att en representant från Göteborgs ungdomsberedning skulle inbjudas för genomgång av betänkandets väsentligaste innehåll samt vara beredd att besvara frågor kring detsamma
- att föreningarnas representanter i förväg skulle erhålla ett exemplar av betänkandet för studium
- att ledarsamlingen skulle förläggas till en plats som låg utanför det vardagliga arbetsområdet
- att föreningarnas representanter skulle få möjlighet att ta med sig sina familjer eller närstående sällskap.

Söndagen den 14 oktober samlades 30-talet deltagare vid Bjurslättis torg för att i det vackra vädret fara vidare med buss till Schweizerdalens pensionat vid sjön Lygnern.

Vid framkomsten var det dukat ett härligt kaffebord, och deltagarna lät sig väl smaka.

Som representant för ungdomsberedningen höll *Lars Erik Skarin* en klar och belysande genomgång av betänkandet. Ungdomsråd och föreningsrepresentanter hade därefter en del frågor att ställa som togs upp till diskussion.

Under tiden hade föreningsdeltagarnas familjemedlemmar gått en poängbana i de vackra omgivningarna.

På återfärden gjordes uppehåll på Fjärås Bräcka för beundrande av den storslagna utsikten. Hemfärden ställdes därefter via Särö tillbaka mot Göteborg.

Nöjda och glada skildes deltagarna åt efter en tillsynes lyckad dag.

G. A.

FRITIDSBYRÅN

- ◇ noterar denna gång att betydande anslagssummor har utgått hittills under hösten till stadens föreningsliv, bl.a. i form av igångsättningsbidrag till Kvi-bergs IK, SSU Biskopsgården, NTO Kaverös och BK Lunik. Fortsättningsbidrag har utgått till SSU Utby—Fjällbo, Scoutkåren Tallin, Logen 2733 Silvermyntet, IOGT. Som bekant utgår igångsättningsbidraget (startbidrag) med 300 kr och fortsättningsbidraget med 200 kr.
- ◇ kan också berätta att ungdomsdelegationen även innevarande höst kunnat dela ut 10.000 kr till ungdomsorganisationerna i Göteborg i form av lägerbidrag. Årets nyhet var att organisationerna dels kunde få bidrag till administrations- dels också till egentliga lägeromkostnader. Det förstnämnda bidraget utdelades dock endast till distrikt ungdomsorganisationerna.
- ◇ vill erinra stadens ungdomsorganisationer om möjligheterna att starta verksamhet så småningom i respektive Högsbohöjd, Backa och Norra Biskopsgården. I Högsbohöjd planeras en fritidsgård i en mindre lokalenheter, i Backa har fritidsbyrån i samråd med Samhällsbyggen en fritidsgård inrymd i värmecentral på väg, medan Norra Biskopsgården väntas få en större ungdomsgård.
- ◇ måste också berätta att höstens ungdomsledarkurser har fått en god start och många intresserade deltagare från föreningsliv och ungdomsgårdar har skrivit in sig. Kursverksamheten består av en första årskurs i föreläsningstil, vidare en andra årskurs som arbetar som studiecirkel, dessutom en klubbledarskola och en hobbyledarkurs. Som vanligt pågår också kontinuerligt utbildningskurser för filmapparatskötare och kurser i tekniska hjälpmedel.

Verkligen?

Det är svårt att få verksamheten att hänga ihop ordentligt inom idrottslivet numera. Det går an för storklubbarna kanske, som ju rör sig med ett annat ekonomiskt underlag, men inom åtskilliga hundratals andra klubbar i landet börjar hopplösheten gripa kring sig. Gamla välkända föreningar måste läggas ner eller upphöra med någon del av verksamheten, trots att ett stort aktivt intresse ofta finns; andra klubbar befinner sig i den säregna och bara för några år sedan otänkbara situationen att nödgas vägra notera fler namn i medlemsmatrikeln. Orsaken kan uttryckas med ett enda ord: ledarbrister.

Problemet är som bekant inte alldeles nytt men det blir större och större. Det är ju så att de överåriga idrottsutövarna — som ledarskarorna vanligast rekryteras från — inte anser sig ha tid mellan bil- och TV-varven. Naturligtvis finns det undantag. Orienteringen är väl den idrottsgren som fortfarande är friskast i alla bemärkelser.

Det låter som en klyscha men det är icke desto mindre en bitter sanning: det finns inte mycket kvar av forna tiders idrottsliga idealitet. Den sortens oavlönade ungdomsfostrarverksamhet tycks vara på väg att dö i vårt land.

Aktuella exempel: Elfsborg som måste lägga ner sin ishockey, GBIS som nödgades upphöra med handbollen, Askims VIK med sin skrimning och Kungälv RK som befann sig på gränsen till kollaps. Antalet namn i denna sotsdödsförteckning kan utan svårighet mångfaldigas.

Vi kom att tänka på problemet än en gång när en av Sveriges äldsta klubbar — Göteborgs Skidklubb — höll årsmöte på onsdagskvällen. Skidklubben befinner sig i den avundsvärt lyckliga situationen att ha en liten och ansträngd men dock hängivet trogen ledarskara som gjort att klubben ökar sina medlemsskaror och noterar större idrottsliga framgångar i en sådan för Göteborg "hopp-lös" gren som skidåkning där ju utövarna kan få hålla på och träna i elva månader för att få tävla en fyra—fem gånger.

På dagordningen stod ett förslag om att ta upp skrimning på programmet. Förslaget kom från förbundsbrodern (inom Göteborgs Idrottsförbund) Göteborgs Skridskoklubb som ville att Skridskoklubben skulle ingå som sektion i Skidklubben.

Göteborgs Skridskoklubb har länge haft stora ledarsvårigheter. Det finns inga aktiva kvar i denna klubb som ett slag dominerade den göteborgska skrimningen. Det fanns helt enkelt inga ledare som kunde ta hand om de aktiva. Det fåtal som stod och frös och ramlade i vakar ute på Härlanda Tjärn har inga möjligheter att hänga med längre.

Forts. på sid. 14

TV:s ungdomsprogram

Första årskursen av barnavårdsnämndens ungdomsledarkurs slog sig ner kring TV-apparaten den 30 oktober på Stora Katrinelund för att se på programmet från Ungdomens Hus i Malmö. Två av de kritiska deltagarna — båda kvinnor — vill komma till tals i Vi alla. Här på denna sidan Eva Frank och på sidan intill Ingela Hjelm. Var så goda!

Programmet berättade om Ungdomens hus i Malmö, och vilka möjligheter det fanns, att lösa sina fritidsproblem även för vanlig ungdom.

Flickan, som inte ville vara med i gänget tillsammans med sin pojkvän, var hon rädd för hans kamrater, eller ansåg hon sig vara för fin för dem, eller vägrade hon låta inlemma sig i en skock, och i så fall varför? Var det för att hon var rädd eller för att hon tyckte det verkade tufft att skilja sig från mängden? En människa kan inte existera utan kontakten med andra människor. Den här flickan kommer kanske, att en vacker dag få göra en omvärdering av sina principer, och då kanske hon förstår, att hon förlorat någonting. Pojken vill inte lämna sina kamrater i gänget, och han beskylldes för att vara feg därför. Man vet vad man har, men inte vad man får, säger ordspråket, och kanske det var det som var anledningen till hans "feghet".

Kvarters-polisen i Malmö skildrades också på några bildrutor, och personligen är jag inte positivt inställd till den. De ungdomar, som verkligen behöver tas om hand och köras hem, har väl i många fall inget hem att komma till. När dörren öppnas, och polisen står där med familjens son eller dotter, kanske han får sig slängt rakt i ansiktet: "Jasså, du kommer hem redan, vad skall det vara bra för, och förresten har ingen polis något med min unge att göra!" — om överhuvudtaget någon alls är hemma. En annan kategori ungdomar, som blir körda hem, har till stor del gått ut på "lösdrift," för att bli hemkörda och ha något i den här stilen att berätta för kompisarna: "Du skulle ha sett, när polisen haffa mej i går natt! Dj-ar va' kul vi hade! Och du skulle ha sett hur morsan förskräckt glana' ut genom dörren, när jag kom kavande uppför trapporna me' snuten i hälarna!!!"

Vad nykterhetspropagandan beträffar,

var den närmast löjlig. Den var tillrättalagd för det stadiet, som ännu inte har lämnat vaggan. Replikerna var stela, tafatta och onaturligt framförda, och reaktionen in-finner sig ögonblickligen: Asch sånt larv, det där är ju för småbarn och det är synd om dem, som omöjligen kan värja sig emot allt som sägs. Fram för chockverkan istället, det skulle kanske få åtminstone någon att tänka efter. Bannlys all propaganda och reklam i sådana sammanhang!

I målarskolan intervjuades en flicka, som ville ha konstnärsjobbet som yrke, bl.a. för de fria arbetstidernas skull. Var det hos henne ett psykologiskt trots mot allt tvång och alla ordnade förhållanden, eller strävade hon efter att verka tuff och originell inför sina kamrater? Men där fanns ingen känsla av inlevelse, hon stod där bara rätt upp och ned och hasplade ur sig några glossor. Den atmosfär, som en konstnär — en född konstnär — har omkring sig saknades helt.

Stilskolan är ett eftersträvansvärt exempel om den kan göras lockande och attraktiv och inte minst populär i ungdomarnas ögon.

De krävande grupparbeten i scenkonst, rytmik och konstnärligt utövande, som visades, avskräckte måhända åtskilliga ungdomar. Alla har ju inte intellektuella eller kulturella intressen, och därför var programavsnitten en smula ensidiga med hänsyn till vad som egentligen finns. Det är ju inte meningen att man skall ställa några som helst krav på förkunskaper eller talang hos dem som slussas in i ungdomsgrupperna. Därför var det en brist att inte visa vilka andra och mer tillgängliga sysselsättningar, som förekommer inom ungdomsarbete.

Till slut några ord om programledaren. Han verkade en aning 'flåsig'. Han skulle behöva lite konditionsträning, så att han orkar hänga med i svängarna. Eva F.

Finns den breda massans inkörssport?

Tisdagskvällens TV-program från Malmö belyste nästan enbart en viss kategori av ungdomar, de föreningssinnade, som utan ett Ungdomens hus förr eller senare skulle ha sökt sig till någon slags organisation.

De ungdomar, som figurerade i bildrutan hörde också utan tvekan till de mer konstnärligt inriktade. Både dessa och stilskolans medlemmar verkade dessutom att ha initiativförmåga nog att själva och utan påtryckningar söka sig till en förening.

Var fanns emellertid de gängbundna, sökande och osäkra ungdomarna? Skulle dessa besitta nog självförtroende för att ta steget till en skådespelar- eller målar-klubb? Vilka av dessa skulle våga vara sig själva länge nog för att erkänna, att de kanske skulle ha behållning av att tillhöra en dylik klubb?

Det religiösa inslaget gled förbi utan behållning med endast en fördel förutom sången, den att den kom före presentationen.

Vad som framför allt saknades, var den breda massans inkörssport. Finns en sådan?

Ingela H.

Gäster i Götet

Ur stadens och fritidsbyråns gästbok kan nämnas, att vi haft besök under den gångna månaden av bl.a. fritidsnämnden i Vänersborg som tillsammans med DK:s ordf. därstädes gästade Göteborg och dess ungdomsgårdar.

Vidare kan nämnas att en fyramannadelegation från Karlstad gästade västkustmetro-polen för studium av olika ungdomsgårdsanläggningar. Nu undras givetvis vad för planer man hyser i Karlstad när det gäller ungdomsgårdsarbetet.

T. Dale från Nyköping har också varit hygglig att titta in och diskutera ungdomsgårdsproblem. I Nyköping har man en ny ungdomsgård på gång och liksom alla andra huvudmän har man bekymmer med att få de rätta ledarkrafterna.

ALLT MÖJLIGT

Optimistjollefilm

kan man nu få hyra hos fritidsbyrån i Göteborg. Det är en intressant filmskapelse om utvecklingen av optimistjollen och arbetet därmed inom fritidsbyrån och ungdomsgårdarna i Göteborg. Filmen är i svart-vitt, 16 mm, och hyrningspriset är 10 kr/gång. Intresserade kan diskutera förhyrning med fritidsbyråns personal. Föreningsavdelningens Stig Malmkvist ger bl.a. upplysningar om så önskas.

Kaverös fritidsgård

är nu öppen för klubbar och föreningar som inom Kaverös och V. Frölunda vill sätta igång med fritidsverksamhet bland barn och ungdom. Intresserade gör klokt i att ta kontakt med fritidsbyråns personal för diskussion och uppläggning av arbetet. Som bekant omfattar fritidsgården cirka 220 m² våningsyta och lokalerna är inrymda i den nya värmecentralen i Kaverös.

Kvibergs fritidsgård

har valt en verksamhetsstyrelse för sitt arbete. Ordförande är Sten Johansson i Kvibergs IK, sekr. Ragnar Hjerpe (föreståndare) och kassör Sixten Gauffin, Kvibergs Scoutkår.

Hobbyblad

lämpliga för ungdomsgrupper finns nu tillgängliga på fritidsbyrån. Pris 10 öre per bland. Titta in och studera vårt förråd av hobbytips!

**FRIHET FRÅN
HUNGER**

**Sverige
hjälper**

POSTGIRO 90 1961

Redaktören

Det sa pling-plong i hjärtesträngarna, ty brevlådan innehöll denna helt vanliga dag ett meddelande, en tidskrift, från den ungdomsorganisation man var medlem i någon gång på trettio- och fyrtioalet. Kanske var det inte enbart sentimentalitet. Barn- och ungdomsminnen får de flesta människor att stanna upp ett tag och tänka tillbaka. De roliga och intressanta minnena har lättast för att tränga fram till ytan, kanske därför att vi omedvetet gärna vill hålla tillbaka alla de hågkomster, som var och är förknippade med besvärligheter och motgångar. För åtskilliga av dagens 30-, 40- och 50-åringar finns det många angenäma minnen från ungdomstidens föreningsliv. Man anar och känner i livets olika situationer att man inte var opåverkad av de äldre kollegernas förebilder och handlingsmönster. En idépåverkan i unga år kan vara av avgörande betydelse för ens liv och leverne. De egna barnens fostran kan röna inverkan av idégroddar och upplevelser från andra decennier.

Borde inte allt detta kunna utnyttjas bättre av ungdomsorganisationer och andra sammanslutningar? Ett brev från dagens ungdomsföreningar till de medlemmar, som fanns i medlemskartoteket på 30- och 40-talet, kan måhända väcka mer till livs än enbart samvetsbetänkligheter med ty åtföljande insändande av stadgade avgiften för passiva och f.d. medlemmar.

I arbetet med att avhjälpa bristen på ungdomsledare skulle de gamla medlemsrullorna kanske kunna användas. Förutom den psykologiska effekten, som man får genom att dagens vuxna skattebetalare får

en insyn i föreningsliv och ungdomsgårdar, kan man tänka sig, att — genom vettig uppläggning — föräldrar och andra vuxna vinnes för ett arbete bland ungdomen.

En del invänder, att de bästa ungdomsledarna återfinnes bland kamraterna till de unga. Kamratfostran är ju inget nytt och okänt begrepp. Förändrade skolvanor och utbildningsnormer, och utbildningsarbetet fortsätter ju allt längre och längre, gör emellertid tillgången på lämpliga kamratfostrare begränsad och den differentierade fritidens många möjligheter till förlustelser och liknande lockar många från det ideella arbetet. Radio-TV bidrager också till det minskade intresset.

Vi måste nog gå till reservleden, både till kvinnor och män. Hittills förda kampanjer i den här riktningen har gett en del resultat men inte tillräckligt. Vi måste vädja, informera, diskutera.

Forts. fr. sid. 9

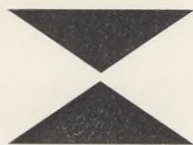
den sitter stilla och och tvekar tills äventyret i teaterns vida rike hunnit långt förbi; den ungdom som vågar tro utan att först medvetet eller omedvetet anamma s. k. auktoritetens omdömen; den ungdom som är så djärv att den vågar skratta även med risken att skratta fel och som vågar klämma en tår utan att först kontrollera hos bänkgrannen om han kanske gör sig löjlig'.

Ungdom, härliga ungdom, som kan och vågar se humorn hos Strindberg, allvaret hos Baron Bernhusen de Sars och som blixlikt tar temperaturen på Brechts leklynne och sätter sig käpprak, där revolten tar vid; som är så brinnande angelägen att lyssna till ordet att där skrattet nyss slog ner som en åskknall tonas tystnaden sekundsnabbt in för ömhet och meditation!

Ungdom, härliga ungdom, var du än finns! Kom ofta tillbaka och ta de äldre med! Många av dem som här ännu inte upplevt teaterns mysterium . . ."

Detta är inte bara en teaterchefs ambitiösa rop efter publik till en halvtom salong. Det är förståelse för en ungdomlig, ibland kanske något oborstad, publik. Förståelse är en god grund för all fostran — inte minst då det gäller publikfostran.

om tiden . . .

De människor som aldrig har tid uträtta
minst.

Lichtenberg

Ju lyckligare du är, ju snabbare flyr tiden.

Plinius d.y.

Slöseri med tiden bedrövar den mest som
förstår mest.

Dante

Odling förtruten fältet som du fått
ilande minuten ser du en gång blott.

J. O. Wallin.

Den som älskar mycket, utträttar mycket.

Thomas af Kempis

Ingen olycka är jämförlig med den tid man
förlorar.

Schopenhauer

Att vinna tid är oftast att förlora tid.

Drottning Kristina

Vad icke sker i dag
är ej i morgon gjort
Nej, man må ej förspilla dagen
Beslutsamheten griper snart
var yppad möjlighet i kragen
och då hon ej vill släppa tagen
går allt sen av sig själv med fart.

Goethe

Ack, nyttja dagen snart är den förliden,
dock genom ordning spar man tiden.

Goethe

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Adress: FRITIDSBYRÅN

Föreningsgatan 13 • Göteborg • Tel. 20 09 20

Prenumerationspris kr. 5:— Postgiro 491 18

Struves Boktryckeri AB, Göteborg 1962

Fritidsbyråns AVH-service

Följande tekniska och audio-visuella hjälpmedel finnes tillgängliga på fritidsbyrån, avsedda att användas inom ungdomsarbete:

- 16 mm Ljudfilmsprojektorer (Bell & Howell, Ampro) för såväl optiskt som magnetiskt ljud,
- 16 mm Stumfilmsprojektor (Bell & Howell),
- 8 mm Stumfilmsprojektor (Kodak),
- 16 mm Filmkamera (Paillard) med stativ,
- Blixtaggregat,
- Bandspelare (Grundig TK 819, Tandberg),
- Skarvapparater för lagning av film,
- Småbildsprojektorer för 7×7 och 5×5 cm bilder,
- Bildbandstillsatser,
- Ca. 130 bildband i olika ämnen,
- Stillfilmer samt 16 mm filmer,
- Grammofon (Philips) samt grammofonverk,
- Filmdukar i olika storlekar,
- Förlängningssladdar,
- Flanellografer,
- Pil-lampa,
- Mattglasskiva (för bildvisningar),
- Mikrofoner,
- Moviescope (betraktningsskärmar för filmredigering),
- Förstärkaranläggning,
- Blädderblock.

Särskilt certifikat erfordras för att få låna visst material.
Kurser anordnas av fritidsbyrån.

Möjlighet finnes dessutom att efter överenskommelse få använda fritidsbyråns kontorsutrustning (skrivmaskin, Gestetner stencileringsapparat, spritduplikator, adressograf etc.)

Hänvändelse till fritidsbyrån, Föreningsg. 13, tel. 20 09 20 vx.

